

Niedziela Wielkanocy (Msza dzienna)

Tekst Ewangelii (J 20,1-9): A pierwszego dnia po szabacie, wczesnym rankiem, gdy jeszcze było ciemno, Maria Magdalena udała się do grobu i zobaczyła kamień odsunięty od grobu. Pobiega więc i przybyła do Szymona Piotra i do drugiego ucznia, którego Jezus kochał, i rzekła do nich: «Zabrano Pana z grobu i nie wiemy, gdzie Go położono».

Wszedł więc Piotr i ów drugi uczeń i szli do grobu. Biegli oni obydwoj razem, lecz ów drugi uczeń wyprzedził Piotra i przybył pierwszy do grobu. A kiedy się nachylił, zobaczył leżącą płótna, jednak nie wszedł do środka. Nadszedł potem także Szymon Piotr, idący za nim. Wszedł on do wnętrza grobu i ujrzał leżącą płótna oraz chustę, która była na Jego głowie, lecz nie razem z płótnami, ale oddzielnie zwinięte na jednym miejscu. Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył. Dotąd bowiem nie rozumieli jeszcze Pisma, [które mówi], że On ma powstać z martwych.

«Wtedy wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył.»

Mons. Joan Enric VIVES i Sicília Obispo de Urgell

(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, jest «dzień, który da nam Pan», śpiewamy przez cały okres paschalny. I rzeczywiście to wyrażenie z Psalmu 117 pogłębia celebrację chrześcijańskiej wiary. Ojciec wskrzesi swego Syna Jezusa Chrystusa, Umiłowanego – tego, w którym ma upodobanie gdy umiłowa wszystkich, a po dar życia z siebie.

Przeżywany Wielkanoc z wielką radością. Chrystus zmartwychwstał: zwyciężymy to wydarzenie pełni radości i miłości. Dziś Chrystus pokonał śmierć, grzech, i smutek...i otworzył nam drzwi nowego życia, autentycznego życia, które Duch Święty ofiarowuje nam z czystej łaski. Niech nikt dziś nie będzie smutny! Chrystus jest naszym Pokojem i naszą Droga na zawsze. On dziś «objawia w pełni człowieka samemu człowiekowi i okazuje mu najwyższe jego powołanie». (Sobór Watykański II. Gaudium et Spes, 22).

Wielkim znakiem, który ukazuje nam dziś Ewangelia jest pusty grób Jezusa. Już nie musimy szukać poróżnionych Jego, który żyje, gdy zmartwychwstał. A uczniowie, którzy go potem ujrzeli zmartwychwstałego – to znaczy doświadczyli go realnie podczas cudownego spotkania, zrozumieją że w grobie została pustka. Pusty grób i ukazywanie się Jezusa są wielkimi znakami dla wiary. W Ewangelii czytamy, że «wszedł do wnętrza także i ów drugi uczeń, który przybył pierwszy do grobu. Ujrzał i uwierzył» (J 20,8). Umie dostrzec zmysłem wiary, że ta pustka, a także leność oraz chusta, która była na Jego głowie, leność nie razem z płoćmi, ale oddzielnie zwinięte na jednym miejscu są małymi znakami paschy Boga, nowego życia. Miłość potrafi dostrzec to, czego nie dostrzegają inni, i wystarczą jej małe znaki. Uczeń, «którego Jezus kocha» (J 20,2) kierował się miłością, którą otrzymał od Chrystusa.

“Ujrzał i uwierzył” uczniów muszą stać się także i nasze. Odnówmy naszą wiarę paschalną. Niech Chrystus będzie we wszystkim naszym Panem. Pozwólmy, by jego życie ożywiało nasze, odnowmy łaskę chrztu świętego, który otrzymaliśmy. Stawajmy się Jego apostołami i uczniami. Kierujmy się miłością i głosem wszystkim radością płynącą z wiary w Chrystusa. Będziemy pełnymi nadziei świadkami Jego zmartwychwstania.

Myśli na dzisiejszą Ewangelię

•

«Co należy wziąć pod uwagę w tych wydarzeniach to intensywność miłości, która przenika w sercu tej kobiety, która nie odeszła od grobu. Tylko ona Go zobaczyła, bo pozostała szukać Go, zatem tym, co daje się dobrem uczynkiem, jest wytrwałość w nich» (w. Grzegorz Wielki)

•

«Jezus nie powróci? do normalnego ludzkiego ?ycia na tym ?wiecie, jak ?azarz i inni umarli, których Jezus wskrzesi?. Wszed? w inne, nowe ?ycie; w bezmiarze Boga» (Benedykt XVI)

•

«Misterium Zmartwychwstania Chrystusa jest wydarzeniem rzeczywistym, które posiada?o potwierdzone historycznie znaki, jak ?wiadczy o tym Nowy Testament. Ju? oko?o 56 r. ?w. Pawe? mo?e napisa? do Koryntian: ‘Przekaza?em wam na pocz?tku to, co przeży?em: ?e Chrystus umar? - zgodnie z Pismem - za nasze grzechy, ?e zosta? pogrzebany, ?e zmartwychwsta? trzeciego dnia, zgodnie z Pismem; i ?e ukaza? si? Kefasowi, a potem Dwunastu’ (1 Kor 15,3-4). Aposto? mówi tu o ?ywej tradycji Zmartwychwstania, któr? przeży? po swoim nawróceniu pod Damaszkiem» (Katechizm Ko?cio?a Katolickiego, nr 639)

Inne komentarze

Wigilia Paschalna (A) (Mt 28,1-10) «Nie ma Go tu, bo zmartwychwsta?»

+ Fray Josep Mª MASSANA i Mola OFM

(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiejsza Ewangelia Wigilii Paschalnej, charakteryzuje sie wielkim dynamizmem: dwie kobiety biegn?ce do grobu, trz?sienie ziemi, anio? odsuwajacy kamie?, kilku przestraszonych stra?nikow, padaj?cych na ziemi? jak martwi. I Jezus, ?ywy i zmartwychwsta?y, towarzyszy?cy w drodze kobietom, pod??aj?cym do Jego grobu...

Te dwie kobiety jako pierwsze do?wiadczy?y zmartwychwstania Jezusa. Widz? jedynie pusty grób i Anio?a, który do nich mówi: ”Nie bójcie si?. Wiem, ze szukacie Jezusa Ukrzy?owanego. Nie ma Go tu. Zmartwychwsta?, jak powiedzia?.” (Mt 28,5-6). One s? równie? pierwszymi ?wiadkami Zmartwychwstania: ”Id?cie szybko i powiedzcie Jego uczniom: Powsta? z martwych.” (Mt 28,7).

Uwierzy?y od razu. Ich wiara jest mieszank? boja?ni i rado?ci. Przerazone ws?uchiwa?y si? w s?owa Anio?a, zapowiadaj?ce wydarzenia wykraczaj?ce poza ludzkie oczekiwania. Czu?y rado?? do?wiadczenia zmartwychwstania Pana, poniewa? spe?ni?y si? obietnice Pisma. Z rado?ci? do?wiadcza?y na sobie mocy Paschalnej nowiny. Wiara zatem, chocia? nape?nia ogromn? rado?ci? wewn?trzn?, nie musi wyklucza? strachu.

Idź, aby oznajmić Zmartwychwstałego, którego nie widzieli. Jezus wynagradza im ich wiarę i ukazuje się im w drodze.

W centrum wiary jest osoba Jezusa, a nie doktryna, czy dogmaty. Wiara ewangelicznych niewiast koncentruje się na Jezusie, na jego osobie i na niczym więcej. Doświadczają Go żywego i takim Go oznajmiają!

Więta Klara, pisała do świętej Agnieszki z Pragi: "Obserwuj, rozmyślaj i kontempluj Jezusa Chrystusa (...). Jeśli cierpicie z Nim, z Nim też będziecie królowali; jeśli pójście z Nim, z Nim też będziecie szczęśliwi; jeśli z Nim umrzecie na krzyżu trudnościami, z Nim odziedziczycie pokój wieczny."

Inne komentarze

(Wigilia Paschalna (B) (Mk 16,1-7) «Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu»

+ Mons. Ramon MALLA i Call Obispo Emérito de Lleida

(Lleida, Hiszpania)

Dzisiaj, Kościół obchodzi z wielką radością najwspanialsze święto: zwycięstwo jego Głowy – Jezusa Chrystusa. Zmartwychwstanie Chrystusa jest rzeczywistością, w którą nie możemy wątpić. Zrozumienie jest, że nie może dziwić, iż dzieło nadprzyrodzone - ciało zmartwychwstałe - nie może być dostrzeżone ziemskimi środkami. Jednakże bardzo szybko Maria Magdalena i matka apostoła Jakuba, otrzymały niezaprzeczone świadectwo, potwierdzone następnie wieloma pojawieniami się, które się odbyły w taki sposób, że wykluczają możliwość halucynacji: «Nie bójcie się! Szukacie Jezusa z Nazaretu, ukrzyżowanego; powstał, nie ma Go tu. Oto miejsce, gdzie Go złożyli. » (Mk 16,6).

Oprócz radosnego faktu Zmartwychwstania Chrystusa, to wydarzenie przynosi nam radość odnalezienia odpowiedzi radosnej i jasnej na pytania ludzkości: co nas czeka na końcu życia; jaki sens ma cierpienie na ziemi? Nie możemy wątpić, że po śmierci czeka nas nowe życie, trwające wiecznie: «tam Go ujrzycie, jak wam powiedziałem» (Mk 16,7). Święty Paweł to potwierdza z ogromnym przekonaniem: «Jeżeli umarliśmy razem z Chrystusem, wierzymy, że z Nim również żyjemy, wiemy, że Chrystus powstawszy z martwych już więcej nie umiera, śmierć nad Nim nie ma już władzy» (Rz 6,8-9). Jest więc logiczne, że na pytanie o koniec życia, chrześcijanin odpowie z radosną nadzieją.

Dzisiejsza Ewangelia ukazuje nam scenę w której młodzieniec – anioł –

rozmawiaj?cy z niewiastami, ??czy dwie rzeczywisto?ci - bólu i chwa?y: ten który zmartwychwsta? jest tym samym, który by? ukrzy?owany. ?w. Leon Wielki mówi: «... (z Twego krzy?a) wierz?cy czerpi? si?? w s?abo?ci, chwa?? w zha?bieniu, i ?ycie w ?mierci», codzienne krzy?e s? bowiem drog? ku Zmartwychwstaniu.

Inne komentarze

Wigilia Paschalna (C) (?k 24,1-12) «Dlaczego szukacie ?yj?cego w?ród umar?ych? Nie ma Go tutaj; zmartwychwsta?»

Fr. Austin NORRIS
(Mumbai, Indie)

Dzisiaj, rozwa?amy Chwa?? naszego Pana, która rozb?ys?a w Jego zwyci?stwie nad cierpieniem i ?mierci?. Obiecuje ona nowe ?ycie wszystkim tym, którzy poszukuj? i wierz? w Prawd? objawion? w Jezusie. Nikt w niej nie dozna zawodu, jak i nie zawiod?y si? kobiety, które «posz?y skoro ?wit do grobu, nios?c przygotowane wonno?ci». (?k 24,1).

Wonno?ci, jakie mamy nie?? w ci?gu naszego ?ycia, to ?wiadczenie o S?owie Bo?ym, wypowiedzianym przez Jezusa, który sta? si? cz?owiekiem: «Ja jestem zmartwychwstaniem i ?yciem. Kto we Mnie wierzy, cho?by i umar?, ?y? b?dzie. Ka?dy, kto ?yje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki». (J 11,25-26)

Zam?t i ból, jakich do?wiadczamy sprawiaj?, ?e stajemy si? krótkowzroczni i niezdolni do patrzenia poza nasze nabli?sze otoczenie. Pytanie «Dlaczego szukacie ?yj?cego w?ród umar?ych?» (?k 24,5) jest wo?aniem, aby pój?? za Jezusem i szuka? Jego obecno?ci "tu i teraz", po?ród ludu Bo?ego wraz z jego cierpieniem i ?mierci?. W jednej z homilii wyg?oszonych w ?rod? Popielcow?, Papie? Benedykt XVI powiedzia?: «Zbawienie jest darem, jest ?ask? Bo??, lecz aby osi?gn??o skutek w moim ?yciu niezb?dna jest moja zgoda, przyj?cie okazane przez fakty, czyli przez wol? ?ycia jak Jezus, wol? chodzenia za Nim».

My tak?e po powrocie od grobu (?k 24,9) naszych niedoli, w?tpliwo?ci i zam?tu, mo?emy zaoferowa? naszym bli?nim, na tym ?ez padole, nadziej? i pewno??. Mrok grobu ust?pi «obietnicy przysz?ej nie?miertelno?ci» (Prefacja Mszy ?w. za zmar?ych). Niech Chwa?a Pana Jezusa utrzyma nas wyprostowanych, wpatrzonych w niebo. Oby zawsze widziano nas jako „Lud Paschalny”. Oby?my mogli z „ludu Wielkiego Pi?tku” sta? si? „ludem Zmartwychwstania”.